

38. И тя като пристъпи въ исто-то врѣме, славословяше Бога, и говоряше за него на всички които ожидахъ искупленіе-то въ Иерусалимъ.

39. И като свършихъ всичко споредъ законъ-тъ Господень, върнѣхъ ся въ Галилеѣ, въ градъ-тъ си Назаретъ.

40. А дѣте-то растяше и укѣпяваше ся духомъ, и ся изпълняше съ мъдрость; и благодать Божія бѣ на него.

41. И ходяхъ родители-тъ му всякъ годинъ въ Иерусалимъ за празникъ-тъ на пасхъ-тъ.

42. И когато станъ той на дванадесетъ години, като възлѣзохъ по обычаю въ Иерусалимъ за празникъ-тъ,

43. И като искарахъ дни-тъ на *празникъ-тъ*, и ся вращахъ, дѣте-то Исусъ останъ *назадъ* въ Иерусалимъ; и не усѣти Иосифъ и майка му.

44. И понеже мисляхъ да е съ дружина-та, изминахъ единъ день пѣтъ, и търсяхъ го между роднини-тъ и познаницы-тъ *си*;

45. И като го не намѣрихъ, върнѣхъ ся въ Иерусалимъ да го търсятъ:

46. И слѣдъ три дни намѣрихъ го въ храмъ-тъ сѣднѣлъ между учители-тъ, та гы слушаше и попытуваше гы.

47. И всички които го чувахъ удивявахъ ся на разумъ-тъ и на отговори-тъ му.

48. И като го видѣхъ, смаяхъ ся, и рече му майка му: Сыно, що ни стори така? Ето баща ти и азъ много оскѣрбени тя търсихмы.

49. И рече имъ; Защо да мя търсите? не знаете ли, че трѣба да съмъ въ това което принадлежи на Отца ми?

50. А тѣ не разумѣхъ рѣчь-тъ, коѣкто имъ рече.

51. И слѣзе съ тѣхъ и дойде въ Назаретъ; и покоряваше имъ ся. А майка му съхраняваше всички тѣзи нѣща въ сърдце-то си.